

ликвидации юридического лица - банкрота. Копия этого определения направляется хозяйственным судом:

- органу, который осуществил государственную регистрацию юридического лица – банкрота;
- органам государственной статистики для исключения юридического лица из Единого государственного реестра предприятий и организаций Украины;
- собственнику (органу, уполномоченному управлять имуществом);
- органам государственной налоговой службы по местонахождению банкрота.

Ликвидатор должен уведомить государственный орган по вопросам банкротства о завершении ликвидационной процедуры.

16. Исключение предприятия из Единого государственного реестра предприятий и организаций Украины.

Редакционная коллегия

Доходы физлиц от участия в институтах совместного инвестирования. Какую ставку налога применять?

В последнее время актуальным является вопрос использования институтов совместного инвестирования (далее – ИСИ) в качестве одного из многочисленных вариантов получения дохода физическими лицами.

В понимании ст. 3 Закона Украины от 15.03.01 г. № 2299-III «Об институтах совместного инвестирования (паевых и корпоративных инвестиционных фондах)» (далее – Закон об ИСИ) **ИСИ** – это корпоративный инвестиционный фонд или паевой инвестиционный фонд, осуществляющий деятельность, связанную с объединением (привлечением) денежных средств инвесторов с целью получения прибыли от вложения их в ценные бумаги других эмитентов, корпоративные права и недвижимость.

В свою очередь, **компания по управлению активами** (далее - КУА) - это хозяйственное общество, осуществляющее профессиональную деятельность по управлению активами ИСИ на основании лицензии, выдаваемой ГКЦБФР Украины.

Разнообразие рекламы КУА свидетельствует о том, что они активно ищут инвесторов среди физических лиц. При этом КУА позиционируют себя, а точнее, эффект от сотрудничества с ними инвесторов - физических лиц как альтернативу банковским вкладам, причем, с их точки зрения, более выгодную.

Одним из насущных вопросов в этой связи является **налогообложение доходов**, которые физическое лицо может получить, вложив свои деньги в акции (инвестиционные сертификаты) ИСИ. Напомним,

В соответствии с ч. 5 ст. 51 Закона № 2343 невыполнение требований, предусмотренных частью первой этой статьи, является основанием для отказа во внесении записи о ликвидации юридического лица в Единый государственный реестр предприятий и организаций Украины.

Таким образом, если при ликвидации предприятия вся кредиторская задолженность не может быть погашена, то такое предприятие может быть исключено из Единого государственного реестра предприятий и организаций Украины только после осуществления процедуры банкротства в порядке ст. 51 Закона № 2343.

что сейчас и до 01.01.2010 г. проценты по банковскому депозиту не включаются в состав налогооблагаемого дохода, а значит, не облагаются налогом с доходов физических лиц.

Обращаем внимание, что в данной статье пойдет речь только о физических лицах - резидентах Украины - не субъектах предпринимательской деятельности.

В соответствии с Законом об ИСИ могут создаваться паевые и корпоративные инвестиционные фонды, которые выпускают инвестиционные сертификаты и акции соответственно.

Инвесторы, приобретая акции (инвестиционные сертификаты), тем самым предоставляют ИСИ свои денежные средства для инвестирования. Доход от вложенных денег может быть получен лишь на стадии, когда инвестор продает свои акции (инвестиционные сертификаты) иному лицу (или у него их выкупает КУА) по цене большей, чем цена их приобретения, либо в случае выплаты ему дивидендов по этим ценным бумагам (что, в принципе, случается крайне редко).

Рассмотрим далее отдельные **налоговые вопросы**, возникающие при получении такого дохода.

Основным нормативным актом, регулирующим вопросы налогообложения доходов физических лиц, является Закон Украины от 22.05.03 г. № 889-IV «О налоге с доходов физических лиц» (далее – Закон о НДФЛ).

Именно этот Закон определяет объект налогообложения, которым являются:

- общий месячный налогооблагаемый доход;
- чистый годовой налогооблагаемый доход, который определяется путем уменьшения общего годового налогооблагаемого дохода на сумму налогового кредита такого отчетного года;
- доходы с источником их происхождения в Украине, которые подлежат конечному налогообложению при их выплате;
- иностранные доходы.

Закон о НДФЛ устанавливает как общий порядок налогообложения доходов, так и специальные положения, применяемые при налогообложении отдельных видов доходов. В частности, особый порядок применяется при налогообложении инвестиционной прибыли (п. 9.6 Закона о НДФЛ).

Конструкция положений данного Закона в отношении инвестиционной прибыли интересна тем, что, в отличие от других его положений, где в качестве объекта налогообложения применяется термин «доход», оперирует термином «**прибыль**», который подразумевает позитивную разницу между стоимостью отчуждения актива и затратами, понесенными на его приобретение.

Таким образом, для целей Закона о НДФЛ (пп. 9.6.2) инвестиционная прибыль – это позитивная разница между доходом, полученным плательщиком налога от продажи отдельного инвестиционного актива, и его стоимостью, которая рассчитывается исходя из суммы расходов, понесенных в связи с приобретением такого актива, с учетом отдельных положений Закона.

В свою очередь, под термином «инвестиционный актив» понимается пакет ценных бумаг или корпоративных прав, выраженных в иных, нежели ценные бумаги, формах, выпущенных одним эмитентом, а также банковские металлы, приобретенные в банке, независимо от места их последующей продажи.

Учет финансовых результатов операций с инвестиционными активами ведется плательщиком налога **самостоятельно**, по аналогии с порядком, предусмотренным для ведения учета результатов таких операций юридическими лицами, отдельно от других доходов и расходов прочей хозяйственной деятельности.

К продаже инвестиционного актива также приравниваются:

- обмен инвестиционного актива на другой инвестиционный актив;
- обратный выкуп корпоративных прав его эмитентом, принадлежавших плательщику налога;
- возврат плательщику налога средств или имущества (имущественных прав), предварительно внесенных им в уставный фонд эмитента корпоративных прав, в результате выхода такого плательщика налога из числа учредителей (участников) такого эмитента или ликвидации такого эмитента.

Следует обратить внимание, что для определения объекта налогообложения **необходимо вести учет**

по каждому отдельному инвестиционному активу. Если в результате расчета инвестиционной прибыли по правилам, указанным выше, возникает отрицательный результат, то он считается инвестиционным убытком, и наоборот, если положительный – инвестиционной прибылью.

В состав общего годового налогооблагаемого дохода включается позитивное значение общего финансового результата операций с инвестиционными активами по результатам такого отчетного года. Общий финансовый результат операций с инвестиционными активами определяется как сумма инвестиционных прибылей, полученных плательщиком налога на протяжении отчетного года, уменьшенная на сумму инвестиционных убытков, понесенных плательщиком налога на протяжении такого года. Если общий финансовый результат операций с инвестиционными активами имеет отрицательное значение, то его сумма переносится в уменьшение общего финансового результата операций с инвестиционными активами следующих лет до его полного погашения.

Порядок расчета прибыли и убытков имеет также ряд особенностей, но это не является предметом рассмотрения данной статьи.

Кроме того, следует отметить, что плательщик налога самостоятельно отвечает за начисление и своевременную уплату налога по результатам его инвестиционной деятельности. Законом также предусмотрен вариант использования профессионального торговца ценными бумагами в качестве налогового агента, если плательщик налога пользуется его услугами при совершении сделок с ценными бумагами и заключает соответствующий договор, согласно которому торговец выступает налоговым агентом (пп. 9.6.9 Закона о НДФЛ). Заметим, что это лишь **право** плательщика налога, а **не его обязанность**.

На практике использование таких договоров нецелесообразно, как минимум, по двум причинам:

- первая – при первичном размещении и при обратном выкупе эмитентом ценных бумаг торговец зачастую не привлекается (поскольку эмитент имеет право сам размещать свои ценные бумаги);
- вторая – при выплате дохода торговец, выступая налоговым агентом, может определить лишь финансовый результат от конкретной операции (предположим, прибыльной) и удержать соответствующий налог. При этом все иные результаты с инвестиционными активами (а они могут быть и убыточными) им не учитываются, что явно невыгодно для плательщика налога.

Таким образом, само лишь приобретение инвестором акций (инвестиционных сертификатов) ИСИ, по общему правилу, не несет для него налоговых последствий, а вот уже операции по их отчуждению имеют значение для целей налогообложения.

Закон о НДФЛ предусматривает **возможность применения двух ставок налога** для налогообложения операций с инвестиционными активами.

Ставка 15 % - по общему правилу, при этом, согласно специальной норме, а именно п. 7.2 Закона, можно применять ставку в размере 5 % от объекта налогообложения, начисленного налоговым агентом в качестве инвестиционного дохода, который выплачивается компанией, управляющей активами ИСИ в соответствии с Законом.

К сожалению, формулировка п. 7.2, а также иных положений Закона не позволяет использовать 5%-ную ставку налога. Поясним.

1. Прежде всего, указанная статья предусматривает, что льготная ставка применяется исключительно в случае, когда инвестиционный доход **выплачивается КУА**, причем КУА рассчитывает объект налогообложения, выступая налоговым агентом по отношению к такому доходу.

Согласно Закону о НДФЛ (п. 1.15) налоговый агент - юридическое лицо (его филиал, отделение, другое обособленное подразделение), либо физическое лицо или представительство нерезидента - юридического лица, которые независимо от их организационно-правового статуса и способа налогообложения другими налогами обязаны рассчитывать, удерживать и уплачивать этот налог в бюджет от имени и за счет плательщика налога, вести налоговый учет и представлять налоговую отчетность налоговым органам в соответствии с законом, а также нести ответственность за нарушение норм этого Закона. Иными словами, налоговым агентом является лишь лицо, на которое законом возложена такая обязанность.

Что касается положений об инвестиционной прибыли, то приведенный выше анализ говорит о том, что плательщик налога самостоятельно отвечает за начисление и уплату налога по операциям с инвестиционными активами. Исключением является только случай, когда он в договорном порядке возлагает функцию налогового агента **на торговца ценными бумагами.**

В свою очередь, в соответствии с Законом Украины от 23.02.06 г. № 3480-IV «О ценных бумагах и фондовом рынке» совмещение таких видов профессиональной деятельности на рынке ценных бумаг, как управление активами институциональных инвесторов и торговля ценными бумагами, не допускается (ст. 26 данного Закона). Соответственно, **на КУА не возложены функции налогового агента (при выплате инвестиционного дохода) по закону, а также такие функции не могут быть возложены на нее в договорном порядке.**

2. Более того, не совсем понятна логика законодателя, почему он использовал в нормативной форму-

лировке относительно применения 5%-ной ставки налога именно инвестиционный **доход, а не инвестиционную прибыль.**

Определение понятия «инвестиционный доход» в Законе о НДФЛ не предусмотрено, но анализ некоторых его норм позволяет сделать вывод, что это вся сумма, выплачиваемая плательщику налога за отчуждение его инвестиционного актива (т. е. не учитываются затраты на приобретение такого актива). Такой вариант не согласуется с положениями Закона, определяющими порядок налогообложения инвестиционной прибыли, а кроме того, это противоречит и такой норме, в соответствии с которой в состав дохода с источником его происхождения в Украине включается доход в виде инвестиционной прибыли от осуществления операций с ценными бумагами и корпоративными правами, выпущенными в иных, нежели ценные бумаги, формах. Иными словами, законодатель изначально определил, что **только инвестиционная прибыль может быть объектом налогообложения, а не весь инвестиционный доход.**

Главный налоговый орган попытался разрешить эту коллизию в своем письме от 07.02.06 г. № 1000/6/17-0716, однако внес еще большую неясность.

Во-первых, он беспричинно возложил на КУА обязанность выполнять функции налогового агента, но при этом указал, что необходимо удерживать налог по ставке 15 %.

А во-вторых, выразил свое мнение относительно того, что доходы, получаемые инвесторами от акций (инвестиционных сертификатов) ИСИ, по экономической сути являются дивидендами, а вот уж дивиденды, выплачиваемые КУА, и подлежат налогообложению по ставке 5 %.

С учетом того, что аргументация приведена не была, с позицией налоговых органов сложно согласиться.

Что же касается дивидендов в контексте указанного письма, заметим, что здесь применяется иной порядок налогообложения: сумма дивидендов, выплачиваемая физическим лицам, подлежит налогообложению по ставке 15 % при выплате и за счет этой выплаты. Налоговым агентом в такой ситуации является эмитент корпоративных прав или иное лицо, осуществляющее по его поручению начисление (выплату) дивидендов.

Таким образом, доходы физических лиц – инвесторов ИСИ, полученные как в виде инвестиционной прибыли, так и в виде дивидендов ИСИ, подлежат налогообложению по ставке **15 %.**

Николай ДОЛЕНКО
партнер юридической
компании «КПД Консалтинг»

- органам державної статистики для виключення юридичної особи з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України;

- власнику (органу, уповноваженому управляти майном);

- органам державної податкової служби за місцезнаходженням банкрута.

Ліквідатор повинен повідомити державний орган з питань банкрутства про завершення ліквідаційної процедури.

16. Виключення підприємства з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України.

Згідно із ч. 5 ст. 51 Закону № 2343 невиконання вимог, передбачених частиною першою цієї статті, є підставою для відмови у внесенні запису про лік-

відацію юридичної особи до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України.

Таким чином, якщо при ліквідації підприємства вся кредиторська заборгованість не може бути погашена, то таке підприємство може бути виключено з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України тільки після здійснення процедури банкрутства у порядку ст. 51 Закону № 2343.

*Редакційна
колегія*

Доходи фізосіб від участі в інститутах спільного інвестування. Яку ставку податку застосовувати?

Останнім часом актуальним є питання використання інститутів спільного інвестування (далі - ІСІ) як один із численних варіантів отримання доходу фізичними особами.

У розумінні ст. 3 Закону України від 15.03.01 р. № 2299-III «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)» (далі - Закон про ІСІ) ІСІ – це корпоративний інвестиційний фонд або пайовий інвестиційний фонд, що провадить діяльність, пов'язану з об'єднанням (залученням) грошових коштів інвесторів з метою отримання прибутку від вкладення їх у цінні папери інших емітентів, корпоративні права та нерухомість.

У свою чергу, **компанія з управління активами** (далі - КУА) - це господарське товариство, що здійснює професійну діяльність з управління активами ІСІ на підставі ліцензії, яка видається ДКЦПФР України.

Різноманітність реклами КУА свідчить про те, що вони активно шукають інвесторів серед фізичних осіб. При цьому КУА позиціонують себе, а точніше, ефект від співпраці з ними інвесторів - фізичних осіб як альтернативу банківським вкладам, причому, із їх точки зору, більш вигідну.

Одним з нагальних питань у зв'язку із цим є **оподаткування доходів**, які фізична особа може одержати, вклавши свої гроші в акції (інвестиційні сертифікати) ІСІ. Нагадаємо, що зараз і до 01.01.2010 р. проценти по банківському депозиту не включаються

до складу оподаткованого доходу, а отже, не обкладаються податком з доходів фізичних осіб.

Звертаємо увагу, що в даній статті піде мова тільки про фізичних осіб - резидентів України - не суб'єктів підприємницької діяльності.

Відповідно до Закону про ІСІ можуть створюватися пайові та корпоративні інвестиційні фонди, які випускають інвестиційні сертифікати й акції відповідно.

Інвестори, придбаваючи акції (інвестиційні сертифікати), тим самим надають ІСІ свої грошові кошти для інвестування. Дохід від вкладених грошей може бути одержаний лише на стадії, коли інвестор продає свої акції (інвестиційні сертифікати) іншій особі (або в нього їх викупує КУА) за ціною більшою, ніж ціна їх придбання, або в разі виплати йому дивідендів по цих цінних паперах (що, у принципі, трапляється досить рідко).

Розглянемо далі окремі **податкові питання**, що виникають при отриманні такого доходу.

Основним нормативним актом, що регулює питання оподаткування доходів фізичних осіб, є Закон України від 22.05.03 р. № 889-IV «Про податок з доходів фізичних осіб» (далі – Закон про ПДФО).

Саме цей Закон визначає об'єкт оподаткування, яким є:

- загальний місячний оподатковуваний дохід;
- чистий річний оподатковуваний дохід, який визначається шляхом зменшення загального річного опо-

датковуваного доходу на суму податкового кредиту такого звітного року;

- доходи із джерелом їх походження в Україні, які підлягають кінцевому оподаткуванню при їх виплаті;
- іноземні доходи.

Закон про ПДФО встановлює як загальний порядок оподаткування доходів, так і спеціальні положення, що застосовуються при оподаткуванні окремих видів доходів. Зокрема, особливий порядок застосовується при оподаткуванні інвестиційного прибутку (п. 9.6 Закону про ПДФО).

Конструкція положень даного Закону відносно інвестиційного прибутку цікава тим, що, на відміну від інших його положень, де як об'єкт оподаткування застосовується термін «дохід», оперує терміном **«прибуток»**, який має на увазі позитивну різницю між вартістю відчуження активу та затратами, понесеними на його придбання.

Таким чином, для цілей Закону про ПДФО (пп. 9.6.2) інвестиційний прибуток – це позитивна різниця між доходом, одержаним платником податку від продажу окремого інвестиційного активу, та його вартістю, яка розраховується виходячи із суми витрат, понесених у зв'язку з придбанням такого активу, з урахуванням окремих положень Закону.

У свою чергу, під терміном «інвестиційний актив» розуміється пакет цінних паперів або корпоративних прав, виражених в інших, ніж цінні папери, формах, випущених одним емітентом, а також банківські метали, придбані в банку, незалежно від місця їх подальшого продажу.

Облік фінансових результатів операцій з інвестиційними активами ведеться платником податку **самостійно**, за аналогією з порядком, передбаченим для ведення обліку результатів таких операцій юридичними особами, окремо від інших доходів і витрат іншої господарської діяльності.

До продажу інвестиційного активу також прирівнюються:

- обмін інвестиційного активу на інший інвестиційний актив;
- зворотний викуп корпоративних прав його емітентом, що належали платнику податку;
- повернення платнику податку коштів або майна (майнових прав), заздалегідь внесених ним до статутного фонду емітента корпоративних прав, у результаті виходу такого платника податку із числа засновників (учасників) такого емітента або ліквідації такого емітента.

Слід звернути увагу, що для визначення об'єкта оподаткування **необхідно вести облік по кожному**

окремому інвестиційному активу. Якщо в результаті розрахунку інвестиційного прибутку за правилами, вказаними вище, виникає від'ємний результат, то він вважається інвестиційним збитком, і навпаки, якщо позитивний – інвестиційним прибутком.

До складу загального річного оподатковуваного доходу включається позитивне значення загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами за результату такого звітного року. Загальний фінансовий результат операцій з інвестиційними активами визначається як сума інвестиційних прибутків, одержаних платником податку протягом звітного року, зменшена на суму інвестиційних збитків, понесених платником податку протягом такого року. Якщо загальний фінансовий результат операцій з інвестиційними активами має від'ємне значення, то його сума переноситься у зменшення загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами наступних років до його повного погашення.

Порядок розрахунку прибутку та збитків має також ряд особливостей, але це не є предметом розгляду даної статті.

Крім того, слід зазначити, що платник податку самостійно відповідає за нарахування та своєчасну сплату податку за результатами його інвестиційної діяльності. Законом також передбачений варіант використання професійного торговця цінними паперами як податкового агента, якщо платник податку користується його послугами при здійсненні операцій із цінними паперами та укладає відповідний договір, згідно з яким торговець виступає податковим агентом (пп. 9.6.9 Закону про ПДФО). Зазначимо, що це лише **право** платника податку, **а не його обов'язок.**

На практиці використання таких договорів є недоцільним, як мінімум, із двох причин:

- перша – при первинному розміщенні та при зворотному викупі емітентом цінних паперів торговець часто не залучається (оскільки емітент має право сам розміщувати свої цінні папери);
- друга – при виплаті доходу торговець, виступаючи податковим агентом, може визначити лише фінансовий результат від конкретної операції (припустимо, прибуткової) та утримати відповідний податок. При цьому всі інші результати з інвестиційними активами (а вони можуть бути і збитковими) ним не враховуються, що явно не вигідно для платника податку.

Таким чином, саме лише придбання інвестором акцій (інвестиційних сертифікатів) ІСІ, за загальним правилом, не несе для нього податкових наслідків, а ось вже операції з їх відчуження мають значення для цілей оподаткування.

Закон про ПДФО передбачає **можливість застосування двох ставок податку** для оподаткування операцій з інвестиційними активами.

Ставка 15 % - за загальним правилом, при цьому, згідно зі спеціальною нормою, а саме п. 7.2 Закону, можна застосовувати ставку в розмірі 5 % від об'єкта оподаткування, нарахованого податковим агентом як інвестиційного доходу, який виплачується компаніїю, що управляє активами ІСІ відповідно до Закону.

На жаль, формулювання п. 7.2, а також інших положень Закону не дозволяє використовувати 5%-ву ставку податку. Пояснимо.

1. Перш за все, зазначена стаття передбачає, що пільгова ставка застосовується виключно в разі, коли інвестиційний дохід **виплачується КУА**, причому КУА розраховує об'єкт оподаткування, виступаючи податковим агентом по відношенню до такого доходу.

Відповідно до Закону про ПДФО (п. 1.15) податковий агент - юридична особа (його філія, відділення, інший відокремлений підрозділ), або фізична особа чи представництво нерезидента - юридичної особи, які незалежно від їх організаційно-правового статусу та способу оподаткування іншими податками зобов'язані розраховувати, утримувати і сплачувати цей податок до бюджету від імені та за рахунок платника податку, вести податковий облік і подавати податкову звітність податковим органам згідно із законом, а також нести відповідальність за порушення норм цього Закону. Іншими словами, податковим агентом є лише особа, на яку законом покладений такий обов'язок.

Що стосується положень про інвестиційний прибуток, то приведений вище аналіз говорить про те, що платник податку самостійно відповідає за нарахування та сплату податку по операціях з інвестиційними активами. Винятком є тільки випадок, коли він у договірному порядку покладає функцію податкового агента **на торговця цінними паперами**.

У свою чергу, згідно із Законом України від 23.02.06 р. № 3480-IV «Про цінні папери та фондовий ринок» поєднання таких видів професійної діяльності на ринку цінних паперів, як управління активами інституційних інвесторів і торгівля цінними паперами, не допускається (ст. 26 даного Закону). Відповідно, **на КУА не покладені функції податкового агента (при виплаті інвестиційного доходу) згідно із законом, а також такі функції не можуть бути покладені на неї в договірному порядку.**

2. Більш того, не зовсім зрозуміла логіка законодавця, чому він використовував у нормативному фор-

мулюванні щодо застосування 5%-вої ставки податку саме інвестиційний **дохід, а не інвестиційний прибуток**.

Визначення поняття «інвестиційний дохід» у Законі про ПДФО не передбачене, але аналіз деяких його норм дозволяє зробити висновок, що це вся сума, яка виплачується платнику податку за відчуження його інвестиційного активу (тобто не враховуються затрати на придбання такого активу). Такий варіант не узгоджується з положеннями Закону, що визначають порядок оподаткування інвестиційного прибутку, а крім того, це суперечить і такій нормі, відповідно до якої до складу доходу із джерелом його походження в Україні включається дохід у вигляді інвестиційного прибутку від здійснення операцій із цінними паперами і корпоративними правами, випущеними в інших, ніж цінні папери, формах. Іншими словами, законодавець спочатку визначив, що **тільки інвестиційний прибуток може бути об'єктом оподаткування, а не весь інвестиційний дохід**.

Головний податковий орган спробував вирішити цю колізію у своєму листі від 07.02.06 р. № 1000/6/17-0716, однак вніс ще більшу неясність.

По-перше, він безпричинно поклав на КУА обов'язок виконувати функції податкового агента, але при цьому вказав, що необхідно утримувати податок за ставкою 15 %.

А по-друге, висловив свою думку стосовно того, що доходи, які одержуються інвесторами від акцій (інвестиційних сертифікатів) ІСІ, за економічною суттю є дивідендами, а ось вже дивіденди, що виплачуються КУА, і підлягають оподаткуванню за ставкою 5 %.

З урахуванням того, що аргументування приведено не було, з позицією податкових органів важко погодитися.

Що ж до дивідендів у контексті вказаного листа, зазначимо, що тут застосовується інший порядок оподаткування: сума дивідендів, яка виплачується фізичним особам, підлягає оподаткуванню за ставкою 15 % при виплаті та за рахунок цієї виплати. Податковим агентом у такій ситуації є емітент корпоративних прав або інша особа, яка здійснює за його дорученням нарахування (виплату) дивідендів.

Таким чином, доходи фізичних осіб - інвесторів ІСІ, одержані як у вигляді інвестиційного прибутку, так і у вигляді дивідендів ІСІ, підлягають оподаткуванню за ставкою 15 %.

Микола ДОЛЕНКО
партнер юридичної
компанії «КПД Консалтинг»